

<http://dx.doi.org/10.26450/jshsr.1967>

Doç. Dr. Serkan HACICAFEROĞLU
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Rize / TÜRKİYE

Doç. Dr. Hüseyin ÖZTÜRK
Gaziantep Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Gaziantep / TÜRKİYE

Citation: Hacıcaferoğlu, S. & Öztürk, H. (2020). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda eğitim almak isteyen aday öğrencilerin fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarının incelenmesi. *Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 7(57), 2200-2206.

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULUNDA EĞİTİM ALMAK İSTEYEN ADAY ÖĞRENCİLERİN FİZİKSEL AKTİVİTE İÇEREN OYUNLARI OYNAMAYA YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ

ÖZET

Bu araştırmanın amacı; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda eğitim almak isteyen aday öğrencilerin, fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarını belirleyebilmektir. Genel tarama modeli kullanılarak yapılan araştırmanın örneklemini basit tesadüfî yöntemle seçilmiş gönüllü 617 katılımcı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Oyunsallık Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırma sonucunda örneklemdaki katılımcıların ölçek sorularına vermiş oldukları cevaplardan hareketle; orta altı düzeyde bir fiziksel aktivite içerisinde oldukları, kadınların ölçeğin tüm alt boyutlarında erkeklere göre daha fazla puan ile fiziksel aktivite içerisinde oldukları, 18-19 ile 22 yaş guruplarında olan adayların daha fazla fiziksel aktivite içeren oyunları tercih ettikleri, 1 ile 2 yıl arasında spor yapma yıllarının olduğu ve bireysel sporlar ile ilgilenen katılımcıların diğer katılımcılara göre daha fazla fiziksel aktivite içerisinde oldukları belirlenmiştir. Ayrıca ölçeğin tüm alt boyutlarında kadın adaylar ile erkek katılımcıların fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılığın olduğu, diğer değişkenlerde ise tüm alt boyutlarda anlamlılık bakımından değişkenlik gösterdiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Sporcu, Fiziksel Aktivite, Oyunsallık.

EXAMINING THE ATTITUDES OF CANDIDATE STUDENTS WHO WANT TO STUDY AT THE SCHOOL OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TOWARDS PLAYING GAMES INVOLVING PHYSICAL ACTIVITY

ABSTRACT

The aim of this research is to determine the attitudes of candidate students who want to study at the School of Physical Education and Sports towards playing games involving physical activity. The sample of the research conducted using the general screening model consists of 617 voluntary participants selected from the population by a simple random sampling method. In the research, “Playfulness Scale” was used as a data collection tool. Based on the answers given by the participants to the scale questions, it was determined that the candidate students do physical activity at the lower-medium level, females have a higher score in all sub-dimensions and do more physical activity compared to males, the candidates in the age groups of 18-19 and 22 prefer games involving physical activity more than those in other age groups, and the participants who have been doing sports for 1-2 years and those are interested in individual sports do more physical activity than the others. In addition, it was found that while there is a statistically significant difference between the attitudes of female and male participants towards playing games that involve physical activity in all sub-dimensions of the scale, other variables differ in terms of significance in all sub-dimensions.

Keywords: Student, Sportsman, Physical Activity, Playfulness.

1. GİRİŞ

Çağımızda yaşam koşulları insanları daha az hareket eder duruma getirebilmektedir. Toplumun büyük bir çoğunluğunda fiziksel aktivite kavramı, “spor” kelimesi ile eşanlamlı olarak algılanmaktadır. Oysa fiziksel aktivite, günlük yaşam içinde kas ve eklemlerin kullanılarak enerji harcaması ile gerçekleşen, kalp ve solunum hızını artıran ve farklı şiddetlerde yorgunlukla sonuçlanan aktiviteler olarak

tanımlanmaktadır. Bu kapsamda spor aktivitelerinin yanı sıra egzersiz, oyun ve gün içinde yapılan çeşitli aktiviteler de fiziksel aktivite olarak kabul edilmektedir (Akyol, Bilgiç ve Ersoy, 2008; Özer ve Baltacı, 2008).

Çağımızda teknolojinin ilerlemesiyle birlikte yaşam koşulları insanları daha az hareket eder duruma getirmektedir. Bilgi teknolojilerinin de artmasıyla birlikte fizik gücünden çok beyin gücüne dayanan işlerin artması insanların hareket alanlarını azaltmaktadır (Montoye, 2000). Bu bağlamda fiziksel aktivitenin yararları dikkate alındığında, daha sağlıklı bireyler ve daha sağlıklı toplumlar için bireylerin en uygun düzeyde fiziksel aktiviteye teşvik edilmeleri gerekir (Yüksel, 2001).

Fiziksel aktivite ile insanlar; vücudu hastalıklara karşı korumada, şişmanlığın önlenmesi, yaşlanma ve yaşlanmanın getirdiği organik gerilemenin yavaşlatılması, solunum ve dolaşım sistemlerinin korunması, sinirsel gerginliklerin azaltılması, koroner damar hastalıklarının getirdikleri ölüm olaylarını önleyici ve koruyucu etkinin artırılmasının yanında, sosyal kaynaşmanın sağlanıp yalnızlıktan kurtulmada da etkili olduğu bilinmektedir. Egzersizi günlük yaşamın vazgeçilmez bir parçası haline getirmek kişinin sahip olduğu yaşam kalitesindeki artışın sağlanması gerekir. Bu yönüyle fiziksel aktivite sadece sağlıklı bireyler için değil özellikle engelli bireyler için hayati bir öneme sahiptir (Ataman, 2009).

Bunların yanı sıra fiziksel aktivite ile birey çevreyle etkileşim, diğer insanlarla ilişki ve işbirliği kurma becerilerini de kazanır (İnal, 2003). Fiziksel aktiviteye katılımın genç bireylerde, doğal olarak kendini anlatma ve kendine güveni artırdığı, başarı ve sosyal iletişim becerilerini geliştirdiği, dayanışma ve centilmenlik ruhunu artırdığı, zihin yorgunluğu ve gerginliği azaltmada yardımcı olduğu düşünülmektedir (Gür ve Küçüköğlü, 1992).

Fiziksel aktivite; insanlara kişisel kimlik, sosyal kimlik ve grup üyeliği duygusu vererek onları bir araya getirir. Ayrıca fiziksel aktivite; ırk, cinsiyet, yaş ve kültür ayrımı gözetmeyen bir olgu olması nedeniyle, gerilim ve çatışmanın sınırını aşarak, insanlar ve toplumlar arasındaki iletişimin kurulmasını sağlar. Fiziksel aktivite; bireyleri bir ailenin, komşunun, şehrin veya milletin takım üyeleri haline getirecek güce sahip bir araçtır (Yıldıran ve Yetim, 1996).

Geçmiş zamanlarda olduğu gibi günümüzde de toplumlar, insanların fiziki görünüşleri ile oldukça fazla ilgilenmektedir (Ergür, 1996). İnsanların çoğu çekici bireylerle daha fazla iletişim kurmak istemektedirler. Bundan dolayı bireyler diğer insanlar üzerinde daha etkili bir izlenim bırakmak ve çekici görünmek için çaba sarf etmektedirler (Yousefi, Hassani ve Shokri, 2009).

Yukarıda verilen bilgiler ışığında bu araştırmada Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda eğitim almak isteyen aday öğrencilerin fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarını cinsiyet, yaş, oynama süreleri ile bireysel ve veya takım sporlarında oynama durumlarına göre belirleyebilmek amacıyla yapılmıştır.

2. MATERYAL ve METOD

2.1. Araştırma Modeli

Araştırma genel tarama modeli kullanılarak yapılmıştır. Tarama modeli, “Çok sayıda elemandan oluşan bir evrende, evren hakkında genel bir yargıya varmak amacıyla, evrenin tümü ya da ondan alınacak bir grup, örnek veya örneklem üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir.” (Karasar, 2015).

2.2. Araştırmanın Evren ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini; 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu giriş sınavına başvuran ortaöğretim mezunu öğrenciler oluştururken, örneklemi ise evrenden basit tesadüfî örnekleme yöntemiyle seçilmiş gönüllü 617 öğrenci oluşturmaktadır.

2.3. Verilerin Toplanması

Araştırmada katılımcıların özgüven durumunun tespiti için Hazar’ın (2015) hazırlamış olduğu “Oyunsallık Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek 25 maddeden oluşup ($r=31$ ve $r=57$) 5 faktörlü bir yapı göstermiştir. Alt faktörler; Oyun tutkusunu, Risk alma, Sosyal uyum, Oyun isteği ve Keyif alma olarak adlandırılmıştır. Oyunsallık Ölçeği’nin güvenilirliği için Cronbach Alfa değeri 0,86 olarak hesaplanmıştır. Bu araştırmada ise cronbach’s alpha iç tutarlılık katsayısının 0.92 olduğu belirlenmiştir.

Araştırmanın cronbach's alpha katsayısının 0.70'in üzerinde olması ölçeğin güvenilir olduğunu (Arseven, 2001) göstermektedir.

2.4. Verilerin Analizi

Araştırmadan elde edilen verilerin analizi istatistik paket programı yardımıyla yapılmıştır. Ölçek değişkenlerinin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov Smirnov Testi ve Mann-Whitney U Testi kullanılarak belirlenmiştir. Çıkan sonuç karşısında değişkenlerin normal bir dağılım izlemediği görülmüş ve araştırmamızda Mann-Whitney U Testi, Kruskal-Wallis H Testi kullanılmıştır. Anlamlı farklılık bulunan boyutların ikili karşılaştırılmasında kullanılan Bonferroni düzeltmesi testi kullanılmıştır. İstatistiki açıdan anlamlılık derecesi Alpha (α) yanılma düzeyi ise $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

3. BULGULAR

Bu bölümde araştırmaya katılan sporculardan elde edilen verilere ve bu verilere ilişkin istatistiki bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 1. Oyunsallık Ölçeğine Bağlı Olarak Katılımcıların Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumlarının Genel Ortalama Sonuçları

Bağımlı Değişken	N	Ortalama	Ss
Oyunsallık Ölçeği	617	2.34	,797

Örneklemdaki katılımcıların ölçek maddelerine vermiş oldukları cevaplardan hareketle orta altı düzeyde bir fiziksel aktivite içerisinde oldukları saptanmıştır.

Tablo 2. Cinsiyet Değişkenine Bağlı Olarak Katılımcıların Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumlarına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Mean Rank	Mean Rank	Mann-Whitney U	Z	p
	Erkek (n=414)	Kadın (n=203)			
Oyun tutkusu	290,82	346,07	34495,000	-3,622	,000
Risk alma	286,44	355,01	32680,000	-4,499	,000
Sosyal uyum	287,78	352,27	33237,000	-4,235	,000
Oyun isteği	292,89	341,86	35350,000	-3,269	,000
Keyif alma	285,04	357,86	32102,000	-4,794	,000

Ölçeğin tüm alt boyutlarında kadın adaylar ile erkek katılımcıların fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılığın olduğu ($p < 0.05$) saptanmıştır. Bu duruma karşın erkek ve kadın katılımcıların kendi aralarında fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarının birbirine yakın puanlarda olduğu, buna karşın kadın katılımcıların tüm alt boyutlarda erkek katılımcılara göre daha fazla puan ile fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarının olduğu söylenebilir.

Tablo 3. Katılımcıların Yaş Durum Değişkenine Göre Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumlarına İlişkin Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Mean Rank	Mean Rank	Mean Rank	Chi-Square	df	p
	18-19-yaş (n=384)	20-21-yaş (n=179)	22-yaş (n=54)			
Oyun tutkusu	304,07	313,80	369,85	1,050	2	,591
Risk alma	301,29	322,61	318,75	1,932	2	,381
Sosyal uyum	303,69	302,12	328,17	6,884	2	,032
Oyun isteği	302,21	306,77	364,64	6,076	2	,048
Keyif alma	292,98	325,01	369,46	10,961	2	,004

Örneklemdaki katılımcıların ölçeğin oyun tutkusu ile risk alma alt boyutlarında tüm yaş guruplarında fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılığın olmadığı ($p > 0.05$), sosyal uyum, oyun isteği ve keyif alma alt boyutlarında ise anlamlı bir farkın olduğu ($p < 0.05$) saptanmıştır. Fiziksel aktivite içeren oyunlardan beklentilerini 18-19 ile 22 yaş

guruplarında olan katılımcıların sosyal uyum sağlamada, 20-21 yaş gurubunda olan katılımcıların ise keyif alma durumuna katkı sağladığını daha fazla puan ile belirttikleri saptanmıştır.

Tablo 4. Katılımcıların Spor Yapma Yılı Durumu Değişkenine Göre Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumlarına İlişkin Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Mean Rank	Mean Rank	Mean Rank	Chi-Square	df	p
	1-2/yıl (n=373)	3-4/yıl (n=132)	5/yıl (n=112)			
Oyun tutkusu	340,86	287,71	227,98	37,032	2	,000
Risk alma	339,75	304,17	212,28	44,340	2	,000
Sosyal uyum	322,18	291,24	286,04	5,238	2	,073
Oyun isteği	335,70	284,94	248,44	24,637	2	,000
Keyif alma	320,01	319,08	260,45	10,268	2	,006

Örneklemdaki katılımcıların ölçeğin oyun tutkusu, risk alma, oyun isteği ve keyif alma alt boyutlarında, tüm spor yapma yılı guruplarında fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılığın olduğu ($p<0.05$) saptanmıştır. Buna karşın sosyal uyum alt boyutunda istatistiki açıdan anlamlı bir farklılığın olmadığı ($p>0.05$) belirlenmiştir. Tüm puanlarda guruplar birbirine yakın olsalar bile 1-2 yıl spor yapma yılı olan katılımcıların tüm alt boyutlarda diğer spor yapma yılı guruplarında olan katılımcılara göre daha fazla puan ile fiziksel aktivite içeren oyunları oynama isteklerini belirttikleri görülmüştür.

Tablo 5. Oynadıkları Spor Dalı Değişkenine Bağlı Olarak Katılımcıların Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumlarına İlişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Mean Rank	Mean Rank	Mann-Whitney U	Z	p
	Bireysel Sporlar (n=116)	Takım Sporları (n=501)			
Oyun tutkusu	363,50	296,38	22736,000	-3,659	,000
Risk alma	368,02	295,33	22211,500	-3,965	,000
Sosyal uyum	328,42	304,50	26805,000	-1,306	,191
Oyun isteği	342,94	301,14	25120,500	-2,320	,020
Keyif alma	354,65	298,43	23762,500	-3,078	,002

Örneklemdaki katılımcıların ölçeğin oyun tutkusu, risk alma, oyun isteği ve keyif alma alt boyutlarında bireysel ile takım sporlarında oynayan katılımcıların fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılığın olduğu ($p<0.05$), sosyal uyum alt boyutunda ise istatistiki açıdan anlamlı bir farklılığın olmadığı ($p>0.05$) saptanmıştır. Bu duruma karşın bireysel ile takım sporlarında katılım sağlayan katılımcıların fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarının birbirine yakın puanlarda olduğu, buna karşın bireysel sporlar ile ilgilenen katılımcıların diğer katılımcılara göre daha fazla puan ile fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarının olduğu ve risk almaya yönelik oyunları daha çok tercih ettikleri söylenebilir.

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda eğitim almak isteyen aday öğrencilerin fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarını belirleyebilmeyi amaçlayan bu çalışmada örneklemdaki katılımcıların ölçek maddelerine vermiş oldukları cevaplardan hareketle orta altı düzeyde bir fiziksel aktivite içerisinde oldukları saptanmıştır. Bu durum özellikle sporcu öz geçmişi ile sınav yapan bölümler için yeterli bir oran olarak görülmeyebilir. Literatürde fiziksel aktivite düzeylerinin belirlenmesi ile ilgili yapılan bazı araştırmalarda katılımcıların yapmış oldukları fiziksel aktivite oranlarının çok yüksek olmadığı görülmektedir (Craig, Mashall, Sjöström, 2003; Genç, Şener, Karabacak, Üçok, 2011; Savcı, Öztürk, Arıkan, İnce, Tokgözoğlu, 2006). Bu durum araştırmaların farklı alanlarda yapılmasından kaynaklı olabilir.

Araştırmaya katılan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu aday öğrencilerinin ölçeğin tüm alt boyutlarından almış oldukları puan durumlarına göre cinsiyetleri ile fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutum durumlarına ilişkin sıra ortalamalarına bakıldığında kadın ve erkek katılımcıların puanlarının birbirine yakın puanlarda olduğu, buna karşın kadın katılımcıların ölçeğin

tüm alt boyutlarında erkek katılımcılara göre daha fazla puan ile fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarının olduğu söylenebilir. Konu ile ilgili farklı alanlardaki birçok araştırmalara bakıldığında araştırmamızın bu bulgusunun aksine erkeklerin fiziksel aktivite düzeylerinin kadınlara oranla daha yüksek olduğu sonucuna ulaştıkları (Alemdağ ve Öncü, 2015; Cengiz, 2007; Fişne, 2009; Savcı ve ark., 2006) görülmektedir. Ayrıca ölçeğin tüm alt boyutlarında kadın adaylar ile erkek katılımcıların fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılığın olduğu görülmüştür. Bu konu ile ilgili yapılan birçok araştırmada kadın ve erkeklerin fiziksel aktiviteye katılımları arasında anlamlı farklılıkların olduğunu sonucuna ulaşıldığı görülmektedir (Aşçı, Tüzün ve Koca, 2006; Crocker, Eklund ve Kowalski, 2000; Ebem, 2007). Tüm bireyler için hareketsiz yaşam tarzının, beraberinde birçok sağlık sorununa davetiye çıkaracağı, kişinin yaşam kalitesini olumsuz etkileyen unsurlar arasında durağan yaşam tarzının getirileri önemli yer tuttuğu (Zorba, 2016) söylenebilir.

Örneklemdaki 18-19 ile 22 yaş guruplarında olan katılımcı adayların fiziksel aktivite içeren oyunların sosyal uyum sağlamada daha fazla katkı sağladığını, 20-21 yaş gurubunda olan katılımcıların ise keyif alma durumuna katkı sağladığı yönünde görüş belirttikleri saptanmıştır. Bu durumda örneklemdaki adayların fiziksel aktiviteli oyunları sosyalleşmek ve eğlenmek amaçlı tercih ettikleri söylenebilir. Literatürde konu ile ilgili çalışmalara bakıldığında yaş oranlarının arttığı evrelerde fiziksel aktiviteyi daha çok sağlık amaçlı gerçekleştiren araştırma sonuçlarının olduğu görülmektedir (Arabacı ve Çankaya, 2007; Genç vd., 2002; Hallal, Victora, Wells ve Lima, 2000). Bu durumda bu araştırmanın bulgularına göre daha düşük yaş guruplarının sağlık gibi etkenler yerine daha çok sosyalleşmek ve eğlenmek amaçlı ifade ettikleri söylenebilir.

Örneklemdaki katılımcıların spor yapma yılı guruplarında fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutum puanları birbirine yakın olsalar bile 1-2 yıl spor yapma yılı olan katılımcıların tüm alt boyutlarda diğer spor yapma yılı guruplarında olan katılımcılara göre daha fazla puan ile fiziksel aktivite içeren oyunları oynama isteklerini belirttikleri görülmüştür. Bu durum örneklemdaki katılımcıların daha çok mesleki kariyerlerini planlamalarını genç yaş guruplarında yapmalarından ve orta öğretimin son bölümlerinde özel yetenek sınavlarına hazırlanma çabası içerisinde olmalarından kaynaklı olabilir. Burada dikkat edilmesi gereken durum, genç bireylerin fiziksel etkinlikleri daha çok oyun tutkusu, risk alma, oyun isteği, sosyal uyum ve keyif alma gibi etkenlerden dolayı tercihlerini kullanmalarındır. Oysaki ileriki yaşlarda doğabilecek olan hareketsizlikten kaynaklı problemleri engelleyebilecek etkinlikler içerisinde olmamalarıdır. Yaşam boyu spor yerine anlık keyif alabilecekleri fiziksel etkinlikleri tercih ettikleri görülmektedir. Erken yaşlarda başlanılan fiziksel hareket yaşam boyu spor etkinliklerine dönüştürülebilirse sağlık üzerine olan etkilerin azalacağı hatta yok olabileceği söylenebilir (American College of Sports Medicine, 2009; Ehrman, Gordon ve Vicis, 2005; Genç ve ark., 2011; Guyton ve Hall, 2007; Heyward, 2006).

Araştırmamızda bireysel ve takım sporlarına katılım sağlayan adayların fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarının birbirine yakın puanlarda olduğu, buna karşın bireysel sporlar ile ilgilenen katılımcıların diğer katılımcılara göre daha fazla puan ile risk almaya yönelik oyunlar olduğu belirlenmiştir. Bu durum katılımcılarımızın genç yaş guruplarından olmasından kaynaklı olduğu ve daha çok benlik kaygılarının bireysel sporlar çerçevesinde ifade edebildikleri düşünülmektedir. Konu ile ilgili yapılan bazı araştırmalara yaş gurubu daha genç olan katılımcıların yüksek şiddetli fiziksel aktivite içerisinde olduğu (Topsaç, 2014), bazı araştırmalarda ise yaş gurubu daha fazla olan katılımcıların yüksek şiddetli fiziksel aktivite içerisinde olmadıkları (Vural, Eler ve Atalay, 2010) görülmektedir.

Sonuç olarak Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda eğitim almak isteyen aday öğrencilerin fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarını belirleyebilmeyi amaçlayan bu araştırmaya katılan aday öğrencilerin ölçek maddelerine vermiş oldukları cevaplardan hareketle; orta altı düzeyde bir fiziksel aktivite içerisinde oldukları, kadın ve erkek katılımcıların puanlarının birbirine yakın puanlarda olduğu, buna karşın kadınların ölçeğin tüm alt boyutlarında erkeklere göre daha fazla puan ile fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarının olduğu, 18-19 ile 22 yaş guruplarında olan adayların fiziksel aktivite içeren oyunların sosyal uyum sağlamada daha fazla katkı sağladığı, 20-21 yaş gurubunda olan katılımcıların ise keyif alma durumuna katkı sağladığı, 1 ile 2 yıl arasında spor yapma yıllarının olduğu ve bireysel sporlar ile ilgilenen katılımcıların diğer katılımcılara göre daha fazla

puan ile risk almaya yönelik oyunlar oldukları belirlenmiştir. Ayrıca ölçeğin tüm alt boyutlarında kadın adaylar ile erkek katılımcıların fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılığın olduğu, diğer değişkenlerde ise tüm alt boyutlarda anlamlılık bakımından değişkenlik gösterdiği saptanmıştır.

KAYNAKÇA

- AKYOL, A., BİLGİÇ, B. ve ERSOY, G. (2008). *Fiziksel Aktivite, Beslenme ve Sağlıklı Yaşam*. Birinci Basım, Ankara: Klasmat Matbaacılık.
- ALEMDAĞ, S. ve ÖNCÜ, E. (2015). Öğretmen Adaylarının Fiziksel Aktiviteye Katılım ve Sosyal Görünüş Kaygılarının İncelenmesi. *International Journal of Science Culture and Sport (IntJSCS), Special Issue 3*; 287-300.
- AMERICAN COLLEGE OF SPORTS MEDICİNE [ACSM] (2009). *ACSM's Guidelines for Exercise Testing and Prescription*. 6th ed, USA: Lippincott Williams & Wilkins.
- ARABACI, R. ve ÇANKAYA, C. (2007). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Araştırılması. *Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(1), 1-15.
- ARSEVEN, A. (2001). *Alan araştırma yöntemi*. Ankara: Gündüz Eğitim ve Yayıncılık.
- AŞÇI, H., TÜZÜN, M. ve KOCA, C. (2006). An examination of eating attitudes and physical activity levels of Turkish University students with regard to self-presentational concern. *Eating Behaviors* 7, 362–367.
- ATAMAN, A. (2009). *Özel gereksinimli çocuklar ve özel eğitime giriş kitabı*. Geliştirilmiş 7. Baskı, Ankara: Gündüz Eğitim ve Yayıncılık.
- CENGİZ, C. (2007). *Physical activity and exercise stages of change levels of middle east technical university students*. [Bilim uzmanlığı tezi]. Middle East Technical University, Ankara.
- CRAIG, C. L., MASHALL, A. L. ve SJÖSTRÖM, M. (2003). International physical activity questionnaire: 12-country reliability and validity. *Med Sci Sports Exerc*, 35, 1381-1395.
- CROCKER, P. R. E., EKLUND, R. C., ve KOWALSKI, K. C. (2000). Children's physical activity and physical self-perceptions. *Journal of Sport Science*, 18, 383–394.
- EBEM, Z. (2007). *Health promoting behaviors and exercise stages of change levels of students at transition to university*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- EHRMAN, J.K., GORDON, P.M. ve VİSICH, P.S. (2005). *Clinical Exercise Physiology*. 2nd ed. USA: Human Kinetics Publishers.
- ERGÜR, E. (1996). *Üniversite öğrencilerinde beden-benlik algısı ve ruh sağlığı arasındaki ilişki*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir: Ege Üniversitesi.
- FİŞNE, M. (2009). *Fiziksel aktivitelere katılım düzeyinin, üniversite öğrencilerinin akademik başarıları, iletişim becerileri ve yaşam tahminleri üzerine etkilerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi, Kayseri.
- GENÇ, A., ŞENER, Ü., KARABACAK, H. ve ÜÇOK, K. (2011). Kadın ve Erkek Genç Erişkinler Arasında Fiziksel Aktivite ve Yaşam Kalitesi Farklılıklarının Araştırılması. *Kocatepe Tıp Dergisi*, 12, 145-150.
- GENÇ, M. E., EĞRİ, M., KURÇER, M. A., KAYA, M., PEHLİVAN, E., KARAOĞLU, L. ve GÜNEŞ, G. (2002). Malatya Kent Merkezindeki Banka Çalışanlarında Fiziksel Aktivite Sıklığı. *İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi*, 9(4), 237-240.
- GUYTON, A.C. ve HALL, J.E. (2007). *Tıbbi Fizyoloji*. (Çeviri Editörleri: Çavuşoğlu H, Yeğen BC), 11. Basım, İstanbul: Nobel Tıp Kitabevleri.
- GÜR, H. ve KÜÇÜKOĞLU, S. (1992). *Yaşlılık ve fiziksel aktivite*. Bursa: 9. Roche Yayınları.

- İNAL, A. N. (2003). *Beden eğitimi ve spor bilimi*. Ankara: Nobel.
- HALLAL, P. C., VICTORA, C.G., WELLS, J.C. ve LIMA, R.C. (2000). Physical inactivity: prevalence and associated variables in Brazilian adults. *Med Sci Sports Exerc*, 35, 1894-900.
- HAZAR, M. (2015). 18-22 yaş yetişkinlerin fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumları (18-22 Yaş Oyunsallık Ölçeğinin geliştirilmesi). *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 149-163.
- HEYWARD, V.H. (2006). *Advanced Fitness Assessment and Exercise Prescription*. 5th ed. USA: Human Kinetics.
- KARASAR, N. (2015). *Bilimsel araştırma yöntemi (12. baskı)*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- MONTOYE, H. J. (2000). Intraduction: Evaluation of Some Measurements of Physical Activity and Energy Expenditure. *Medicine Science and Sports Exercise*, 32(9), 439-441.
- ÖZER, D. ve BALTACI, G. (2008). *İş Yerinde Fiziksel Aktivite*. Ankara: Klasmat Matbaacılık.
- SAVCI, S., ÖZTÜRK, M., ARIKAN, H., İNCE, D.E. ve TOKGÖZOĞLU, L. (2006). Üniversite Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite Düzeyleri. *Türk Kardiyoloji Derneği Arşivi*, 34, 166-172.
- TOPSAÇ, M. (2014). Üniversitede Okuyan Engelli Öğrencilerin Fiziksel Aktivite Düzeylerinin İncelenmesi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 40, 163-170.
- VURAL, Ö., ELER, S. ve ATALAY, N. (2010). Masa Başı Çalışanlarda Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Yaşam Kalitesi İlişkisi. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 8(2), 69-75.
- YILDIRAN, İ. ve YETİM, A.A. (1996). Ortaöğretimde beden eğitimi ve spor dersinin öncelikli amaçları üzerine bir araştırma. *Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(3), 36-43.
- YOUSEFİ, B., HASSANİ, Z. ve SHOKRİ, O. (2009). Reliability and Factor Validity of The 7-İtem Social Physique Anxiety Scale (SPAS-7) Among University Students İn Iran. *World Journal of Sport Sciences*, 2(3), 201-204.
- YÜKSEL, E. (2001). *Çalışan Kadınların Fiziksel Aktivitelerini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara.
- ZORBA, E. (2016). Fiziksel Aktivite. <https://docplayer.biz.tr/9898352-Fiziksel-aktivite-prof-dr-erdal-zorba.html> Erişim tarihi: 03.06.2020